

stattes af en erklæring under ed – eller i stater, hvor edsafklæggelse ikke finder sted, en højtidelig forsikring – der af vedkommende afgives for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, eller, i påkommende tilfælde, for en notar i det oprindelige hjemland eller det seneste opholdsland, som afgiver attestation til bekræftelse af denne ed eller højtidelige forsikring. Erklæringen vedrørende konkurs kan endvidere afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.»

6. Rådsdirektiv nr. 68/192/EØF af 5. april 1968

EFT nr. L 93 /13 af 17. april 1968

I slutningen af artikel 3, stk. 2, tilføjes:

»I Danmark:

– ved kravet om dansk indfødsret for at opnå eller overtage statsgaranterede lån på visse gunstige vilkår til statshusmænd (§ 5, stk. 1, i statshusmandsloven, lovebekendtgørelse nr. 117 af 10. april 1967).«

7. Rådsdirektiv nr. 71/18/EØF af 16. december 1970

EFT nr. L 8/24 af 11. januar 1971

I slutningen af artikel 3, stk. 2, tilføjes:

»c) I Danmark:

– ved kravet om, at personer, der ikke har bopæl i Danmark, og selskaber, der ikke har hjemsted der, skal indhente justitsministeriets forudgående tilladelse til erhvervelse af fast ejendom (lov af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom).

Artikel 7, stk. 2, erstattes af følgende tekst:

»Dersom der ikke af det oprindelige hjemland eller det seneste opholdsland udstedes et sådant dokument enten om vandel eller om, at der aldrig har foreligget konkurs, kan det erstattes af en erklæring under ed – eller i stater, hvor edsafklæggelse ikke finder sted, en højtidelig forsikring – der af vedkommende afgives for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, eller, i påkommende tilfælde, for en notar i det oprindelige hjemland eller det seneste opholdsland, som afgiver attestation til bekræftelse af denne ed eller højtidelige forsikring. Erklæringen vedrørende konkurs kan endvidere afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.

B. *Minedrift, elektricitet, gas og vand*

1. Rådsdirektiv nr. 64/428/EØF af 7. juli 1964
EFT nr. 117/1871 af 23. juli 1964

I slutningen af artikel 4, stk. 2, tilføjes:

»e) I Det forenede Kongerige:

– ved begrænsning af indrømmelse af koncessioner til efterforskning og udvinding af olie og naturgas til personer, der er statsborgere i Det forenede Kongerige og kolonierne og bosiddende i Det forenede Kongerige, eller som er selskaber etableret i Det forenede Kongerige (Forordning nr. 4 vedrørende forordningerne af 1966 for så vidt angår olie (produktion));

f) I Danmark:

– ved kravet om, at personer, der ikke har bopæl i Danmark, og selskaber, der ikke har hjemsted der, skal indhente justitsministeriets forudgående tilladelse til erhvervelse af fast ejendom (lov af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom);

g) I Norge:

– ved forbud mod efterforskning og mod indgivelse af erklæringer eller ansøgninger om koncession for udenlandske statsborgere eller for selskaber, sammenslutninger (korporasjoner) og stiftelser, som ikke har deres sæde i Norge, og hvis øverste administrative organer ikke udelukkende er sammensat af nordmænd (lov af 14. juli 1842, § 66);

– ved norske statsborgeres fritagelse for pligten til at opnå koncession i forbindelse med erhvervelsen af opdagede lejer (anvisninger) eller af miner ved arv eller ved overdragelse inden for familien, o. s. v. (lov nr. 16 af 14. december 1917, § 11, stk. 1);

– tilsvarende bestemmelser angående erhvervelse af kalkstenslejer (lov nr. 5 af 3. juli 1914, § 2, litra a);

– tilsvarende bestemmelser for erhvervelse af kvartalslejer (lov nr. 3 af 17. juni 1949, § 2, litra a);

– ved krav i almindelighed i tilfælde af koncession til erhvervelse og udnyttelse af opdagede lejer eller af miner til et selskab, sammenslutning (korporasjon) eller stiftelse, at disse har deres sæde i Norge, og at bestyrelsens flertal, herunder formanden, er norske statsborgere (lov nr. 16 af 14. december 1917, § 13, 1);